

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0525 van 12 december 2012
in de zaak 1112/0737/A/3/0677

In zake:

de bvba [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Caroline CURTIS
kantoor houdende te 3560 Lummen, Neerstraat 5/1.1
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
mevrouw [REDACTED]

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 14 juni 2012 en geregulariseerd met een aangetekende brief van 6 juli 2012, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 3 mei 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Beringen van 19 januari 2012 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het regulariseren van een V-publiscreen voor signalisatie en communicatie voor diverse projecten.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 28 november 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Nathalie FEJZUCOVI die loco advocaat Caroline CURTIS verschijnt voor de verzoekende partij en mevrouw ■■■■■ die verschijnt voor de verwerende partij, zijn verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 8 november 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Beringen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de signalisatie & communicatie voor diverse projecten”*.

De aanvraag betreft de regularisatie voor het plaatsen van een tijdelijk publiciteitsscherm voor signalisatie en communicatie.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan ‘Hasselt-Genk’, gelegen in een bufferzone.

Het perceel is tevens gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Bogaersveld’, dat op 12 maart 2012 voorlopig werd aanvaard door de gemeenteraad van de stad Beringen, meer specifiek in een zone voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het Agentschap Wegen en Verkeer werd op 5 januari 2012 gevraagd om een advies uit te brengen maar bracht geen advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar van de stad Beringen brengt op 16 januari 2012 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Beringen weigert op 19 januari 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

1. GELDENDE WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE VOORSCHRIFTEN

Voorschriften inzake ruimtelijke ordening

...

Gewestplan

De bestemming volgens het gewestplan Hasselt - Genk, vastgesteld op datum van 03-04-1979 bij KB is bufferzone.

Bepaling van het plan en voorschriften die van toepassing zijn op de aanvraag

4.5. De bufferzones dienen in hun staat bewaard te worden of als groene ruimte ingericht te worden, om te dienen als overgangsgebied tussen gebieden waarvan de bestemmingen niet met elkaar te verenigen zijn of die ten behoeve van de goede plaatselijke ordening van elkaar moeten gescheiden worden.

...

Overeenstemming met de geldende stedenbouwkundige voorschriften

De aanvraag is niet in overeenstemming met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan.

...

2. VERENIGBAARHEID MET DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

...

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

(o.a. eventuele gelijkaardige aanvragen of precedents in de omgeving)

Het perceel situeert zich langs de [REDACTED] ter hoogte van het kruispunt met de [REDACTED].

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

(technische-stedenbouwkundige evaluatie)

De aanvraag handelt over het regulariseren van een V-publiscreen voor signalisatie en communicatie voor diverse projecten.

Gelet dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan. Het huidige perceel is gelegen in een gebied waarvoor er een voorontwerp van RUP werd opgemaakt. Het voorontwerp RUP Bogaersveld voorziet ter plaatse een zone voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut, o.a. bedoeld voor de scholencampus.

Het gebied kan op deze plaats niet belast worden met een nieuwe stedenbouwkundige vergunning die de verdere ontwikkeling van het gebied deels kan hypothekeren.

Gelet dat er door het Agentschap Infrastructuur Wegen en Verkeer niet tijdig een advies werd afgeleverd.

Gelet dat door de vorm en afmeting van het perceel en door het samengaan met de omliggende percelen en bebouwing, het voorgestelde ontwerp niet aanvaardbaar is.

Algemene conclusie

(samenvatting en besluitvorming)

Uit bovenstaande motivering blijkt dat het gevraagde ruimtelijk en architecturaal niet kan aanvaard worden.

...

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 19-01-2012 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen sluit zich aan met het advies van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar en weigert de vergunning omwille van de hierboven vermelde redenen.
...

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 23 februari 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Het Agentschap Wegen en Verkeer werd nogmaals om advies verzocht en brengt op 30 maart 2012 het volgende ongunstig advies uit:

“
...
Wij willen opmerken dat er een onderscheid is tussen borden die gebruikt worden voor het voeren van reclame en borden die alleen informatie van de overheid bevatten of deel uitmaken van sensibiliseringscampagnes van de overheid.

Dit onderscheid wordt ook gemaakt in de regelgeving.

Voor constructies die enkel sensibiliseringscampagnes of informatie van de overheid bevatten voorziet het BVR van 16/7/2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, een vrijstelling. Zo voldoen bijvoorbeeld de campagnes van de Provincie zelf meestal aan deze voorwaarden, ook al worden hiervoor analoge constructies gebruikt als deze waarvoor hier een stedenbouwkundige vergunning wordt gevraagd.

Over de vergunningsplicht voor constructies die gebruikt worden voor het voeren van reclame valt niet te redetwisten.

Het optrekken of plaatsen van een constructie is immers vergunningsplichtig, ongeacht of deze tijdelijk is of permanent (zie art. 4.2.1.1°, a en 4.1.1.3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening). Ook in art. 7.2 van hoger vermeld BVR van 16/7/2010 worden publiciteitsinrichtingen duidelijke uitgesloten van een vergunningsvrijstelling.

Bij de beoordeling dient verder rekening gehouden met de bepalingen van het KB van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken.

Huidige constructie is opgericht langs de N72, een beschermde niet toeristische weg en wordt wel degelijk gebruikt voor publicitaire doeleinden.

Het hoeft geen betoog dat reclame voor zuiver commerciële evenementen zoals Polonaise of Super Sonic Festival, die op deze constructie hingen, niet vallen onder de noemer “boodschap van algemeen belang”.

Rekening houdend met de gebruikte reclameaffiches, is er een manifeste strijdigheid met deze bijzondere strafwet van 1959.
...”

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 10 april 2012 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

De verwerende partij beslist op 3 mei 2012 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Overwegende dat het beroep ertoe strekt vergunning te bekomen voor het regulariseren van de plaatsing van een publiscreen voor signalisatie en communicatie op een perceel gelegen aan de Kasteletsingel te Beringen;

Overwegende dat overeenkomstig het goedgekeurd gewestplan de aanvraag gesitueerd is in een bufferzone;

...

Overwegende dat overeenkomstig artikel 4.3.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) een vergunning geweigerd wordt indien het aangevraagde onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening;

Overwegende dat artikel 8 (§3) van het decreet integraal waterbeleid van 18 juli 2003 een zorgplicht oplegt inzake ruimte voor water; dat volgens de gegevens van het GIS Limburg het perceel gesitueerd is in mogelijk overstromingsgevoelig gebied; dat de aanvraag echter enkel de plaatsing van een stalen constructie betreft met beperkte afmetingen, zodat in alle redelijkheid geoordeeld kan worden dat het schadelijk effect beperkt is;

...

Overwegende dat het Agentschap Wegen en verkeer in eerste aanleg geen advies uitbracht; dat in de beroepsprocedure alsnog een advies opgevraagd werd; dat dit advies ongunstig is; dat er geconcludeerd wordt dat rekening houdend met de gebruikte reclame-affiches er een manifeste strijdigheid is met de bijzondere strafwet van 1959 (KB van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken);

Overwegende dat de constructie een hoogte heeft van ca. 9m en de zijden een lengte hebben van circa 6m (V-vorm);

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen de vergunning weigerde omwille van volgende redenen :

- *de aanvraag is niet in overeenstemming met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan;*
- *het voorontwerp RUP Bogaersveld voorziet ter plaatse een zone voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut, o.a. bedoeld voor de scholencampus. Het gebied kan op deze plaats niet belast worden met een nieuwe stedenbouwkundige vergunning die de verdere ontwikkeling van het gebied deels kan hypothekeren;*

Overwegende dat de aanvraag in strijd is met de gewestplanbestemming, zijnde een bufferzone; dat daarenboven het RUP Bogaersveld op 12 maart 2012 voorlopig aanvaard is door de gemeenteraad; dat het voorliggend perceel gelegen is in deelgebied 3 van de zone voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut, waar slechts beperkte bebouwingsmogelijkheden toegelaten worden in de voorschriften omwille van de beekvallei ter plaatse; dat de bebouwingsmogelijkheden voorzien worden in het kader van

een nieuwe scholencampus die zoveel mogelijk tussen de twee beekvalleien in geconcentreerd wordt;

Overwegende dat bijkomende constructies in de beekvallei dan ook ruimtelijk niet aanvaardbaar zijn en niet in de visie van het RUP in opmaak kaderen;

dat artikel 4.3.2. van de VCRO stelt dat een vergunning kan worden geweigerd indien de aanvraag onverenigbaar is met een voorlopig vastgesteld ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan of van bijzonder plan van aanleg; dat deze weigeringsgrond vervalt wanneer het plan geen bindende kracht heeft gekregen binnen de termijn waarbinnen het definitief kan worden vastgesteld;

Overwegende dat het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer ongunstig is; dat in het advies o.a. gesteld wordt dat de inrichting wel degelijk gebruikt wordt voor publicitaire doeleinden (en niet voor 'boodschappen van algemeen belang'); dat rekening houdend met de gebruikte reclameaffiches, er een manifeste strijdigheid is met het koninklijk besluit van 14 december 1959 waarbij regelen gesteld worden op het aanplakken en reclame maken; dat artikel 7.5.9 van de VCRO bepaalt dat voorliggende aanvraag onderworpen is aan een bindende advisering door de wegbeheerder; dat het bindend advies het vergunningverlenende bestuursorgaan verbindt in zoverre het negatief is of voorwaarden oplegt;

Overwegende dat het beroep niet kan ingewilligd worden;

dat de vergunning niet kan worden verleend;

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 9 mei 2012.

Het beroep van de verzoekende partij, ingesteld met een aangetekende brief van 14 juni 2012, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft de hoedanigheid van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij betwist de hoedanigheid en dus de ontvankelijkheid van het voorliggende beroep omdat de verzoekende partij geen afschrift heeft neergelegd van de beslissing van het daartoe bevoegde orgaan waaruit blijkt dat tijdig en rechtsgeldig werd beslist om in rechte te treden.

2.

In haar wederantwoordnota overweegt de verzoekende partij:

“ ...

Ten onrechte wordt er gesteld dat er geen hoedanigheid is om beroep in te stellen.

*Aangezien conform artikel 4.8.11 VCRO partijen zich kunnen laten vertegenwoordigen door een raadsman, dewelke **geen** schriftelijke machtiging hoeft voor te leggen indien deze ingeschreven is als advocaat. De advocaat hoeft niet te doen blijken van een bijzondere volmacht, dit vereisen is op niets gebaseerd en kan niet opgelegd worden.*

Bij regularisatieverzoekschrift d.d. 06/07/2012 onder stuk 2 de nodige statuten en publicaties werden overgemaakt betreffende de verzoekende partij, alzo: statuten [REDACTED]

- a. oprichting 1993*
- b. verplaatsing zetel 1996*
- c. kapitaalverhoging 2004*
- d. verplaatsing zetel 2007.*

Verzoekende partij betreft een privaat rechtspersoon, deze heeft uiteraard geen ‘machtiging’ nodig van haar Raad van Bestuur om een procedure in te stellen conform aan een overheidsorgaan, bijvoorbeeld een gemeentebestuur. (zie Nieuwe Gemeentewet)

Binnen een (privatief) handelsvennootschap dient geenszins telkens een formele (lees: schriftelijke?) beslissing genomen alvorens een procedure in te stellen; waar baseert men zich op om dit te beweren?!

...”

Beoordeling door de Raad

1.

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als de beoordeling van de formele volledigheid van het betrokken verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift. De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat het beroep tot vernietiging in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard indien blijkt dat de hoedanigheid van de verzoekende partij niet eenduidig kan afgeleid worden uit het inleidend verzoekschrift en de desgevallend bij dit verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 1° VCRO, zoals dit gold op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering, bepaalt dat het beroep wordt ingesteld bij wijze van verzoekschrift en dat het verzoekschrift onder meer de naam, de hoedanigheid en het adres van de verzoekende partij dient te bevatten.

Met een aangetekende brief van 4 juli 2012 heeft de griffie van de Raad de verzoekende partij uitgenodigd haar verzoekschrift te regulariseren. Meer specifiek werd de verzoekende partij gevraagd de Raad een afschrift te bezorgen van haar statuten, van de akte van aanstelling van haar organen en van de beslissing om in rechte te treden voor de Raad. Met een aangetekende brief van 6 juli 2012 heeft de verzoekende partij onder andere haar statuten aan de Raad bezorgd maar geen afschrift van de beslissing om in rechte te treden.

Bij gebrek aan een beslissing om in rechte te treden kan de Raad onmogelijk nagaan of het daartoe bevoegde orgaan van de verzoekende partij tijdig en rechtsgeldig heeft beslist om tegen de bestreden beslissing een beroep in te stellen bij de Raad. De verzoekende partij beschikt dan ook niet over de vereiste hoedanigheid om overeenkomstig artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 1° VCRO een beroep in te stellen, zodat het beroep als onontvankelijk dient te worden afgewezen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 12 december 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

Heidi HUANG Filip VAN ACKER